

1. tanulmány

A Lélek és az Ige

Szombat – december 31.

Timótheus már csecsemőkorától kezdve ismerte a Szentírást. Családját vallásos, tiszta, gyakorlatias és romlott elképzelésektől mentes légkör jellemezte. (...) Övéit istenfélelem vette körül. (...) Isten Szava volt Timóteus útmutatója, ez oktatta őt, parancsot parancsra, tanítást tanításra halmozva, itt-ott kisebb változtatásokat eszközölve életében.

A tanulságok lelkiereje őrizte meg Timótheust tisztán a beszédében, és űzte el minden gonosz gondolatát. Otthoni tanítói már korán Istennel szövetkeztek a fiatal nevelését illetően, hogy el tudja majd viselni a rá váró terheket. (...)

Attól függően, hogy milyen mértékben gyakoroljuk a Biblia tanításait mindennapi életünk során, az Írás erkölcsileg és vallásilag befolyásolja jellemünket. Timótheus elsajátította, majd gyakorlatba ültette át ezeket a tanulságokat. Bár nem rendelkezett különleges adottságokkal, munkája mégis értékessé vált, hiszen az Úrtól kapott képességeit az Ő szolgálatának szentelte. Világos ismeretekkel bírt az igazságot és a kegyes tapasztalatokat illetően, ami egyedivé és befolyásos személylévé tette. A Szentlélek formálható lélekre talált Timótheusban, amelyet templomává alakított, hogy benne lakhasson. (...)

A fiataloknak teljesen a Szentírás szavaira kellene hagyatkozniuk, hogy teljesen átszöhesse mindennapi gondolataikat és életüket. Így tehetnének szert a mennyei udvar értékrendje szerinti kimagasló jellemvonásokra, a Mindenható lenne a menedékük, életük pedig az Ő dicsőségét szolgálná. – *Az én életem ma*, 34. old.

A Biblia valódi kézikönyv: szorgalommal kellene tanulmányoznunk, nem csak úgy, ahogy egy közönséges kiadványt szokás. Ennek kellene

betöltenie minden lelki szükségünket. Üdvösségre vezető bölcsességet ad az embernek, aki a kezébe veszi. Ahogyan az élelem sem képes megragatlanul és megemésztetlenül a testet táplálni, úgy az élő Isten Szava sem hoz lelki javakat, ha nem ez az elsődleges tanárunk. Ezért nem szabad emberi alkotásokat helyeznünk elé, hogy elvei a mindentudó Istent mutathassák be. – *Istennel ma*, 127. old.

Még sok drága igazságot kell feltárni a nép számára a veszedelem és sötétség idején, de Sátán eltökélt célja, hogy megakadályozza az igazság fényét, nehogy az beragyogja az emberek szívét. Ha el akarjuk nyerni a számunkra előre elkészített világosságot, utána való vágyunkat az Úr üzenetének szorgalmas kutatása által kell bizonyítanunk. A sokáig sötétségben lévő drága igazságokat világosságra kell hozni, melyek kinyilatkoztatják szent Szavát; mert az Örökkévaló meg akarja dicsőíteni az Ő Szavát, hogy eddig még soha nem látott világosságban jelenjen meg. Akik vallják, hogy szeretik az igazságot, tegyenek erőfeszítést az Ige mély dolgainak megértésére, hogy Isten megdicsőülhessen, és népe áldásban és világosságban részesülhessen. Alázatos szívvel, az Úr kegyelme által legyőzötten jössz majd az Írások kutatásának tanulmányozására, felkészülsz az isteni világosság minden sugarának elfogadására és a szentség útján való járásra. – *Tanácsok a szombatiskolai munkához*, 25. old.

Vasárnap – január 1.: A Szentlélek és a kinyilatkoztatás

Feltehetnénk a kérdést: miért van szükség arra, hogy Máté, Márk, Lukács és János az evangéliumokban – vagy az Apostolok cselekedetei és az újtestamentumi levelek – ugyanazokról a dolgokról beszéljenek?

Az Úr úgy küldte el Igéjét, ahogy akarta, hogy az eljusson hozzánk. Különbféle írókon keresztül szólt hozzánk, akiknek saját egyéniségük volt, még akkor is, ha ugyanazt a történelmet jelenítették meg. Egy értekezlet beszámolóihoz hasonlítható bizonyágtételeik egy és ugyanazon könyv lapjain olvashatók, stílusuk azonban különböző. Mindegyikük más tapasztalattal rendelkezik. Ez a változatosság mélyíti el azt az ismertetet, aminek különböző gondolkodású embereket kell elérnie. A gondolatoknak nincs előre meghatározott formájuk, nem öntvényformából

kerülnek ki. Ez igen egyhangúvá tenné az olvasásukat. Az efféle egység a báj és a megkülönböztető szépség elvesztését jelentené...

A gondolatok Teremtője a különböző embereket ugyanarra az elgondolásra vezetheti, mégis mindegyikőjük másképpen fogja azt kifejezni – anélkül, hogy ellentmondásba kerülnének egymással. Nem szabad, hogy ennek a különbözőségnek a ténye megzavarjon bennünket. Nagyon ritka, amikor két ember ugyanazon a módon lát és fejez ki egy igazságot. Minden egyén azokat a pontokat ragadja meg, amiket jelleme és műveltsége folytán képes értékelni. A különböző tárgyakra eső napfény különféle színárnyalatot ad a tárgyaknak. Lelkének ihletése által az Úr olyan igazságot bízott az apostolokra, amit a Szentlélektől kapott értelmi képességeik szerint kellett kifejezésre juttatniuk. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, I. kötet, 21–22. old.

Isten Szava annyi tudást biztosít számunkra, amennyit Ő jónak látott a rendelkezésünkre bocsátani. Önmagára vonatkozó kinyilatkoztatásai csak így válnak érthetővé számunkra. Félelemmel és tisztelettel, bűneink tudatában kell tanulmányoznunk, hiszen nem a Mindenható létét szeretnénk megmagyarázni, hanem olyan tudásra akarunk szert tenni, ami által egyre mélységesebben tudjuk Őt szolgálni.

Senki ne kísérelje meg az Úr létét magyarázgatni. Ha az emberek önmagukat sem képesek megérteni, mi módon merészelhetnék a Mindenhatót kivesézni? Sátán ugrásra készen áll, hogy ilyen gondolatokkal töltse meg az elmét Istent illetően.

A kíváncsiaknak elárulhatom, hogy csak az Úr által küldött válaszokat közvetítem a számunkra eddig ismeretlen dolgokra vonatkozólag. A felfedezett igazságok a mieink és gyermekeinké. Az emberiségnek nem szabad ezeken túllépnie. Nem próbálhatjuk megmagyarázni, amit a menny elrejtett a szemünk elől. Jézus Krisztusban, a nagy Tanítóban nekünk ajándékozott kinyilatkoztatással és Isten jellemével kell foglalkoznunk, hogy léleekben, valamint szavaink és tetteink által be tudjuk mutatni Őt azoknak, akik még nem ismerik. – *Az egészségügyi misszió munkája*, 91–92. old.

Hétfő – január 2.: A Szentlélek és az ihletés

A Bibliát ihletett személyek írták, de nem Isten gondolkodás- és kifejezőmódja szerint, hanem emberi módon. Az Úr mint író nincs jelen a lapjain. Az emberek gyakran mondják, hogy ilyen vagy olyan kifejezés nem vall Istenre. De a Mindenható nem helyezte magát a szavak, a logika vagy a retorika próbája alá a Szentírásban. Írói a menny tollforgatói voltak, nem pedig az íróeszközei. Figyeljük meg, milyen különbözőek voltak a Biblia írói!

Nem a Biblia szavai, hanem az írók voltak ihletettek. Az ihletettség nem a szavakra vagy a kifejezésekre hat, hanem magára az emberre, akit a Szentlélek befolyása bizonyos gondolatokkal tölt el. A szavak azonban az egyéniség jegyét hordozzák. Az isteni elme és szándék összefonódik az emberivel, és így lesz az emberi kijelentés: Isten Igéje. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, I. kötet, 21. old.

Krisztus munkája eredeti állapotába helyezte vissza az embert, és isteni erejével kigyógyította bűn okozta sebeiből. Az embernek mindössze hittel meg kell ragadnia Jézus érdemeit, és a mennyei lények segítségével makulátlan jellemet kell kialakítania, hogy az Atya – igazságának zálogaként – megmenthesse őt, a vétkezőt.

A megváltásunkért fizetett bér mindünkre hatalmas felelősséget helyez. Abban a kiváltságban van részünk, hogy megérthettük, mit vár el tőlünk Isten, és mivé szeretne alakítani bennünket. (...) Szava által fedezhetjük fel a Mindenhatót. – *A keresztény nevelés alapelvei*, 430. old.

„Mert amelyek régen megírtattak, a mi tanulságunkra írtattak meg: hogy békességes tűrés által és az Írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen.” (Róm 15:4)

Minden léleknek mondjuk el: tanulmányozd a Bibliát, ahogy eddig még soha! (...) A Szentlélek parancsa által az igazság szólal meg az emberi ajkakon. Kérlek, nagyon vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!

A világban működő munka mindannyiunk számára nagy jelentőségű. Ez ma is ugyanolyan fontos, mint egykor a Noé idejében küldött üzenet volt, amikor mindenki számára nyitva állt a lehetőség a bárkába

való belépésre. Nem tudhatjuk, mikor hangzik el az utolsó figyelmeztetés, vagy mikor döntenek rólunk az örökkévalóságot illetően. Isten azonban irgalmas, és hív bennünket: „Gyertek el, mert immár minden kész.” (Luk 14:17) – *Istennel ma*, 56. old.

Kedd – január 3.: A Szentlélek és a Szentírás megbízhatósága

A bűn elhomályosítja az értelmünket és csökkenti a tisztánlátásunkat. Amikor szívünk megtisztul a bűntől, az Úr dicsőségének ismerete Jézus Krisztus arcán felragyogva megvilágítja az Igét, és miközben visszaverődik a természet arcáról, egyre jobban megmutatja, hogy Ő „irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú” (2Móz 34:6).

Az Ő fényében meglátjuk a világosságot, és értelmünk, szívünk és lelkünk az Ő szentségének hasonlatosságára formálódik át. Csodálatos lehetőséget kapnak, akik megragadják az Isten Igéjében feltárolt menynevei ígéreteket. Az igazság végtelen tere és hatalmas erőforrások nyílnak meg előttük. Dicsőséges dolgok várnak kinyilatkoztatásra. Nem is sejtett kiváltságokat és kötelességeket ismernek meg a Bibliából. Akik az alázas engedelmisség útján járva betöltik a menny szándékát, egyre jobban megismerik Isten titkait. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 218. old.

Jézus mondja: „Én őérettük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban.” (Jn 17:19) „A te szavad igazság.” Ha ez igaz, mindenképpen összhangba kell kerülnünk Isten Szavával, tanulmányoznunk és gyakorolnunk kell mindennapi életünk során. (...) Ha az igazság elfogadása után sem mutatkoznak meg jellemünkön a szentség jelei, Jézus Krisztust tagadjuk meg, aki elvette a világ bűneit. Ha nem válunk ettől jobba, emberségesebbé, könyörületesebbé, tisztelettudóbbá, szelídebbé, kedvesebbé, ha nem mutatjuk be a világnak a Jézusban földre jött szeretetet, Urunk irgalommal teljes küldetését, nem teszünk bizonyosságot a Megváltó erejéről. – *That I May Know Him*, 306. old.

Szerda – január 4.: A Szentlélek mint Tanítónk

Nikodémus az Úrhoz jött, úgy gondolva, hogy majd hosszú vitába keveredik vele a kevésbé fontos pontokat illetően, de Jézus felfedte az igazság alapelveinek első lépését, és megmutatta Nikodémusnak, hogy neki elsősorban megújult, alázatos szívre, tanítható lelkületre van szüksége. Ha be akar menni Isten országába, újjá kell születnie. Nem lesznek ott, akik felelős tisztséget töltöttek be a szombatiskolában, és felingerelte, idegesítette őket a bizonyágtétevés, hogy – bár ők Izrael vezetői – nekik is újjá kell születniük. Nikodémus azon csodálkozott, hogy Krisztus oly módon beszél hozzá, ahogyan ő tette, nem méltányolta, hogy Izrael tanítója. Nem készült fel az igazság befogadására, és gúnyos szavakkal válaszolt Krisztusnak: „Mondta néki Nikodémus: mi módon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az anyjának méhébe másodszor, és születhetik-e?” (Jn 3:4) Kinyilatkoztatta azt a tény – amit sokan tesznek, amikor az éles igazság megérinti a lelkiismeretet –, hogy a testi ember nem fogja fel Isten Lelkének dolgait. Semmi nincs bennük, ami válaszolna a lelki dolgokra; a lelki dolgok lelkileg érthetők meg. Bár Nikodémus nem fogta fel az Üdvözítő szavait, Ő mégsem volt türelmetlen vagy rosszálló, hanem még világosabbá akarta tenni az általa képviselt igazságot. Ünnepeles, nyugodt méltósággal ismételte Jézus a szavakat oly módon, hogy meggyőzze őt isteni igazságáról: „Bizony, bizony mondom néked: ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az; és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodáld, hogy azt mondtam néked: Szükséges néktek újonnan születnetek.” (Jn 3:5–7) – *Tanácsok a szombatiskolai munkához*, 65. old.

Nem jelentette ki Isten, hogy mindenkinek ad Szentlelket, aki kéri tőle? És ez a Lélek nem igazi és valóságos Vezető? Egyesek félnek szó szerint elhinni az Úr szavait, nehogy elbizakodottságnak tűnjön ez a részükről. Tanításért könyörögnek a Mindenhatóhoz, mégsem adnak teljességgel hitelt neki, majd kételkednek abban, hogy valóban tőle származik a tudásuk. Ha alázatosan, tanulni vágyó, türelmetlen lélekkel jöttök a mennyei Atya elé, miért tétováztok bízni abban, hogy teljesíti fogalmát? Egyetlen percig sem szabad kételkednetek benne, hiszen így

megbecstelenítitek Őt. Amikor akaratát keresitek, a ti dolgotok mindössze hinni abban, hogy segíteni és vezetni fog, és valóra váltja ígérését.

Bizalmatlankodhattok önmagatokkal szemben, ami a tanítások értelmezését illeti, viszont imában elé tárhatjátok, hogy szeretnétek végre teljességgel ráhagyatkozni: a Szentlélek pedig elvezet titeket Isten terveinek és gondviselő munkájának helyes megértésére. – *Ye Shall Receive Power*, 114. old.

Nem hatolunk elég mélyre az igazság keresésében. Minden lélek, aki a jelenvaló igazságban hisz, eljut egy pontra, amikor majd számon kéri tőle a benne élő reménységet. Isten arra hívja népét, hogy királyok, hercegek, vezetők és a világ nagyjai előtt bizonyítsák be igazságismeretüket. Hívó férfiakra és nőkre van szüksége. Az Úr Szentleke által egyetlen szempillantás alatt több ismeretre tehetnétek szert, mintha a világ legnagyobb embereinek tanítványai lennétek. A világegyetem figyeli a földön folyó harcot. Isten végtelen szeretetével minden ember számára felajánlja az igazság megszerzésének lehetőségét, amely megváltásra vezető bölcsességgel ruház fel. Milyen nagy buzgalommal keresik az angyalok azt a személyt, aki majd kihasználja ezt a lehetőséget!

Egy üzenet elhangzásakor Isten népének nem szabad ellenállnia, hanem Bibliával a kezében össze kell vetnie azt a törvénnyel és az eddigi bizonyosságtételekkel: ha nem állja meg a helyét ezek fényében, akkor nem valódi. Az Úr bővíteni szeretné gondolkodásmódunkat. Szeretné kiterjeszteni felettünk kegyelmét. Naponta eláraszt jóságának jegyeivel, hiszen Ő képes kinyitni számunkra az égi tárházat. – *Review and Herald*, 1890. február 18.

Csütörtök – január 5.: A Szentlélek és az Ige

Az igazság díszei szétszóródtak a kinyilatkoztatás pályáján. Az emberi hagyományok, szertartások és kijelentések maguk alá temették őket, a mennyei bölcsesség egyszerűen feledésbe merült. Sátánnak sikerült elhitetnie a világgal, hogy az emberi megvalósításoknak és szavaknak rendkívüli a jelentőségük. Ismét fel kell fedoznünk az igazság néhány elemét: a lelkieket a lelkiségben. A Szentírás egyik részlete a kulcsa lehet

egy másiknak, így a szavak mögött rejlő értelemre is fény derül. Az ugyanazt a témát más szemszögből bemutató különféle Biblia-szövegek összevetése teljes bizonyossággal az Ige igazságának megértéséhez vezet. – *Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak*, 437. old.

Tanításaival – mialatt személyesen ott járt az emberek között – maga Jézus irányította az emberek figyelmét az Ótestamentumra. Ezt mondta a zsidóknak: „Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam.” (Jn 5:39) Abban az időben az Ószövetség könyvei voltak az egyedüli részei a Bibliának, amelyek már írásban léteztek. Ismét Isten Fia jelentette ki: „Van Mózesük és prófétáik; hallgassák azokat.” Azután hozzátette: „Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.” (Lk 16:29, 31)

Krisztus adta a szertartási törvényt. Miután ezt már nem kellett megtartani, Pál apostol valós helyzetében és értékében tárta ezt a törvényt a zsidók elé. Megmutatta a helyét Isten megváltási tervében és viszonyulását Jézus munkájához. A nagy apostol ezt a törvényt dicsőségesnek és Alkotójához méltónak ítéli. A szentély ünnepélyes istentisztelete azokat a nagyszerű igazságokat ábrázolta, amelyeket ki kellett nyilatkoztatni az egymást követő nemzedékeknek. A tömjén füstje Izrael imádságaival szállt fel, és a menny igazságosságát képviselte, ami egyedül teheti Isten számára elfogadhatóvá a bűnös imádságát. A vérző állat az áldozati oltáron a Megváltó eljövételéről tett tanúbizonyságot. A szentek szentjéből pedig az isteni jelenlét látható jele ragyogott ki. Így a sötétség és a hitehagyás korszakain át, amelyek egymást követték, az Úr életben tartotta a hitet az emberek szívében, míg eljött a megígért Messiás adventjének ideje.

Népének Jézus volt a világossága – a világ világossága –, még mielőtt emberi testben eljött a földre. A fény első felvillanása behatolt abba a homályba, amellyel a bűn burkolta be a világot – ez Krisztustól érkezett. Krisztustól jött a mennyei ragyogás minden sugara, ami a föld lakóira áradt. A megváltás tervében Jézus az Alfa és az Ómega – az Első és az Utolsó. – *Patriárkák és próféták*, 367. old.

Az igazság minden időben újabb szakaszba lép: Isten üzenetét viszi a kor népének. A régi igazságok mind fontosak. Az új igazság nem független a régitől, hanem annak újabb megnyilatkozása. Az új igazságokat csak akkor foghatjuk fel, ha a régieket megértettük. Amikor Krisztus meg akarta értetni tanítványaival feltámadásának igazságát, elkezdte „Mózesről és minden prófétáról”, és „magyarázta nekik minden írásban, amik őfelőle megíratnak” (Lk 24:27). Az új igazság kitárulkozásából sugárzó fény szebbé teszi a régit. Aki elveti vagy mellőzi az újat, valójában a régit sem ismeri. Számára elvesz annak éltető ereje, és csupán élettelen formasággá válik.

Sokan vallják ugyan, hogy hiszik és tanítják az Ótestamentum igazságait, ám közben elvetik az Újat. – *Krisztus példázatai*, 127. old.

Péntek – január 6.: További tanulmányozásra

A nagy küzdelem, „A Szentírás védőbástya” című fejezet.